mert az árak napról-napra fokozódnak. Az igazgatóság ezután fölhatalmazta az elnökséget, hogy az épület tatarozását a bejelentett összeg keretei között végeztesse el.

A Délvidéki Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesülete hivatalos helyiséget kért a DMKE-től. Az igazgatóság a DEFHE kérelmét teljesítette azzal, hogy az átadott helyiséget bármikor ismét visszavonhatja.

Balogh Károly ezután indítványozta, hogy vizsgáltassa fölül az elnökség a széképületben díjtalanul lakó egyesületi alkalmazottak ügyét, mert, úgymond, lehetetlen az, hogy ingyen lakjanak, világítsanak itt olyan emberek, akiknek erre már megszűnt a jogosultságuk. Ezt föltétlenül meg kell szüntetni. Terjesszen az elnökség a széképület helyiségeinek jelenlegi hasznosításáról szóló kimutatást az igazgatóság elé.

Dr. Dobay Gyula Balogh Károly indítványára kijelenti, hogy ebben az ügyben az elnökség már tárgyalt az egyesület jogtanácsosával, az eredményről pedig a szeptemberi igazgatósági ülésen számol majd be. Az ülés ezután véget ért.

Szeged III. (1922) augusztus 3. 4. oldal

78. Akik a numerus clausus betartása fölött őrködnek

A Turul Szövetség és a szegedi egyetem – Hadparancs az Attila tek. Vezérségének

Mialatt az országot a lét ezernyi nyomasztó gondja őrli, mikor minden komoly erőnek az összeforrasztásán fáradozik a pénzügyminiszter,[9] mikor a komoly munka megteremtésének pillanata a nemzet élete árán késhet csak tovább, azalatt a mi derék egyetemi hallgatóink félretéve a hazafiúi bánatot, mit sem törődve azzal, hogy az „istennyila” valóban belevágódott gazdasági életünkbe, fölvették ismét az elejtett fonalat, s fűzik tovább a destruktív szálat az immár háromesztendős orsóra.

Szigorú levelet hozott a posta Szegedre, szigorúan hivatalos átiratot. Az átirat Budapesten kelt, július hó 27-én, 142. „T” – 1922. szám alatt, és a Magyar Egyetemek és Főiskolák Országos Nemzeti Turul Szövetsége küldte azt a Szegedi Attila tek. Vezeérségének. A leirat a következőképpen hangzik:

– Értesüléseink kapcsán nyomatékosan fölhívjuk a tek. Vezérség figyelmét azon körülményre, hogy a kötelékébe tartozó bajtársi egyesületek között és *az illetékes egyetemi hatóságok előtt a numerus clausus legszigorúbb betartása fölött őrködni* és a bajtársakat emelletti propagandára fölhívni szíveskedjék.

– Nevezetesen tudomásunkra jutott, hogy *a megszállott területeken lakó zsidó hallgatókat, mint külföldieket óhajtja a tanári kar a jövő tanév folyamán fölvenni*. Az ügy állásáról mielőbbi pontos jelentést kérve, bajtársi szeretettel: Lendvay Béla: h. vezérelnök; olvashatatlan aláírás: senátor. Középen a szövetség gumibélyegzője.

[9] Kállay Tibor 1921. december 3. és 1924. február 20. között volt pénzügyminiszter.

Az átirat lényege tehát az, hogy *ellenőrzés alá kell helyezni az egyetem tanári karát*, nehogy tanulni engedjék a megszállott területek zsidóit azon a címen, hogy külföldiek. Ez a diákuralmi törekvés két szempontból bírálandó el: az egyik az integritás és az irredentizmus, a másik a tanári kar szempontjából. Világos, hogy a megszállt területek magyar zsidósága, a zsidó ifjak nem kérnek ebből a politikából, az irredentizmus tehát máris hátrányt szenved a numerus clausus hatékony ellenőrzéséből. Az ellenőrzés viszont destrukció, alárendelése a tanári karnak, tekintélyrombolás, megalázás.

A kultúrember, aki érzi a kultúra különállását a szennyes napi politikától, értékelni tudja a numerus clausus fölépítőinek és védőcsapatainak igazságérzetét, humanitását és sokat hangoztatott kultúrfölényét is. A szegedi egyetem tanári kara ellen már a múlt esztendőben megindult az országos hajsza a numerus clausus be nem tartása miatt. Akkor igazolták a tanári kart, a tanári kar megbízhatósága azonban még mindig kétséges azoknak, akik fiatalságuk virágát a konjunktúrapolitikának áldozzák – a tankönyvek helyett. *A legelnézőbb kritika sem igazolhatja őket*, mert mozgalmuk nem más, mint kulturális gyengeségük alátámasztása nem szorgalmuk, hanem a konkurrencia erőszakos kiszorítása útján. Hogy ez a konkurrencia lehet-e egy nemzet testén belül, az más kérdés. Szerintünk nem. De ebben a kérdésben határozzon a „tudományos fajelmélet".

Mi, az ismertetett átiratot olvasva, csak arra voltunk kíváncsiak, amire maga az átirat is kíváncsi: „*az ügy pontos állására*". Beszélgettünk erről a kérdésről az egyik köztiszteletben álló szegedi egyetemi tanárral, aki mosolyogva fogadta az egyetemi polgároknak „az illetékes egyetemi hatóságok fölötti őrködésére" vonatkozó utasítását. Ami pedig az „ügy pontos állását" illeti, kijelentette, hogy a tanári kar *szigorúan végrehajtja a numerus clausust*, efelől tehát a Turul nyugodt lehet. Természetes azonban, hogy a numerus clausus *külföldiekre nem vonatkozik*, s így a külföldieket még a megszállott területről valókat is, *vallásukra való tekintet nélkül fölveszik a szegedi egyetemre*. Ekként áll az ügy.

Szeged III. (1922) augusztus 5. 4. oldal

79. Az Egyetemi Szent Imre Kör felhívása

Az érettségizett katolikus ifjakhoz

Az Egyetemi Szent Imre Kör tagjainak jól felfogott érdekében már most megkezdte a köri szervezkedést és felkészült a jövő tanévre, hogy tagjai részére módot nyújtson a középiskolákban beoltott eszméknek továbbfejlesztésére és a hitéletnek az összkatolikus egyetemi hallgatókkal együttesen való ápolására, amelyre az egyetemen még sajnos az előadások keretében módja és alkalma nincs.

A katolikus egyetemi ifjúságnak pedig tudatában kell lenni annak, hogy szegény meggyötört hazánknak édes reménységei, Erdély s a Délvidéknek borult egén a szivárvány a katolikus egyetemi ifjúság! Egy szebb jövő hajnalhasadása